Augustinus, Aurelius: Explanatio psalmorum
Basel: Johann Amerbach, 1497, 1497 Seite 228

ne ⁊ importune: Illis sermonib⁹: illis verbis tanq̄
sagittis corda hoim ad amorez pacis figunt. Duri
erāt: ⁊ molles facti sūt: Molliti n̄ virtutē amiserūt: sz
in iacula ꝯuersi sūt. Molliti sūt sermones ei⁹ super
oleū: ⁊ ipi molliti ſmōes: ipi sūt iacula. Sz tu nōdū
forte idone⁹ es q̄ armeris his iaculis: ⁊ nonduz tibi
eluxit qḋ in sermōe forte obscurū est ⁊ durū: Iacta i
dn̄o curā tuā ⁊ ipe te enutriet. In dn̄m iacta te. Ecce
vis te iactare in dn̄m: nemo se supponat ꝓ dn̄o. Ia
cta i dn̄m curā tuā. Uide queadmodū magnus ille
j.Cor.3. miles christi: in se curā ꝑuuloꝝ iactari noluit: Nun
quid paulus ꝓ vobis crucifixus ē: aut in noīe pauli
baptizati estis? Quid eis aliud dicebat: nisi iactate
in dn̄o curā vestrā: ⁊ ipe vos enutriet? Nō aūt vult
ꝑuul⁹ iactare curā suā in dn̄o: ⁊ occurrit nescio q̄s: ⁊
dicit: ego excipio: Tanq̄ naui fluctuāti occurrit ⁊ di
cit: ego excipio. Rn̄de ⁊ tu: Portū q̄ro: non saxū.
Iacta in dn̄o curā tuā: ⁊ ipe te enutriet: Et vide q̄
CC portus te excipiet. Nō dabit in eternū fluctu
atione iusto. Uideris fluctuari in mari isto: ſ ex
cipit te portus: Tu tātū anteq̄ intres in portū ab an
cora noli abrumpi. Fluctuat nauis in ancoris: sed
nō longe a terra ꝓiicit: nec in eternū fluctuabit: etsi
ad tps fluctuat. Etem̄ ad fluctuationē ꝑtinēt verba
superiora: Cōtristat⁹ sū i exercitatiōe mea: ⁊ ꝯturbat⁹
sū: Expectabā eū q̄ me saluū faceret a pusillanimi
tate ⁊ tēpestate. Fluctuās loquit: ſ nō in eternū flu
ctuabit: Nā ancora ligat: ancora spes ei⁹ ē. Nō da
bit in eternū fluctuationē iusto. Illis autez q̄d? Tu
Al. tinteritus. vero deus deduces eos in puteum †corru
ptionis. Puteus corruptiōis: tenebre sūt ſbmer
siōis. Deduces eos inquit in puteū corruptiōis: q̄a
Matth.15. cecus cecū ducēs: ambo in foueā cadūt. Deducit il
los de⁹ in puteū corruptiōis: nō q̄ ipe sit auctor cul
pe ipoꝝ: ſ q̄ ipe sit iudex iniquitatū eoꝝ. Tradidit
Ro.1. em̄ eos deus in ꝯcupiscētias cordis eoꝝ. Amauerūt
em̄ tenebras ⁊ nō lucē: dilexerūt cecitatē ⁊ nō visio
nē. Nā ecce dn̄s iesus eluxit vniuerso mūdo: cātent
Ps.18. in vnitate cū toto mūdo. Nō em̄ ē q̄ se abscondat a
calore illi⁹. Illi aūt traducētes se a toto ad ꝑtē: a cor
pore ad vulnus: a vita ad ꝑcisionē: q̄d passuri sūt ni
si in puteū corruptiōis ituri? Uiri sanguinū et
Al. †dolosi. †dolositatis. Uiros sanguineos ꝓpt interfectio
DD nes dicit: atq̄ vtinā corꝑales ⁊ nō spūales. Sāguis
em̄ de carne exiens: videt ⁊ horret. Quis videt san
guinē cordis in rebaptizato? Ille mortes alios ocu
los q̄rūt: q̄q̄ ⁊ de istis mortib⁹ visibilibus nō qui
escāt armati vbiq̄ circūcelliōes. Et si istas visibiles
mortes attēdam⁹: viri sanguinū sunt. Attēde arma
tū: Si vir pacis eēt ⁊ nō sanguinis: fustē saltem so
lū ferret: Sz fert fundibalū: fert securī: fert lapides:
fert lanceas: Et ista portātes vbiq̄ q̄ possūt euagan
tur: sanguinē innocentiū sitiūt. Ergo ⁊ de istis visi
bilibus mortibus sūt viri sanguinū. Sz ⁊ de illis di
cam⁹: Utinā solas visibiles facerēt ⁊ aīas nō ꝑime
rēt. Isti q̄ sūt viri sāguinū ⁊ dolositatis: ne putēt q̄
nos male sic intelligim⁹ viros sanguinū q̄ aīas oc
cidūt: ipi maximianistas suos sic intellexerūt. Naz
cū eos dānarēt: in ipa sentētia ꝯcilii sui ista v̄ba po
Ps.13. suerūt: Ueloces pedes eoꝝ ad effundendū sangui
nē annūciatoꝝ: ꝯtribulatio ⁊ calamitas in viis eoꝝ:
⁊ viā pacis nō cognouerūt. Hoc de maximianistis
dixerūt. Quero aūt ego ab eis qn̄ maximianiste fu
derint corꝑis sanguinē: nō q̄ ⁊ ipi nō fuderint: si eēt
talis multitudo q̄ funderet: ſ ꝓpter timiditatē pauci
tatis sue magis ab eis passi sūt aliq̄d: q̄ ipsi tale ali
quid aliquādo fecerūt. Ergo interrogo donatistam
⁊ dico: In ꝯcilio tuo posuisti d̄ maximianistis: velo
ces pedes eoꝝ ad effūdēdū sanguinē. Unū mihi da
te quē digito leserint maximianiste. Quid mihi aliḋ
respōsurus est: nisi qḋ ego dico? Qui se sepauerunt
ab vnitate: ⁊ aīas seducēdo interimūt: spūaliter: nō
carnaliter sanguinē fundūt. Optime exposuisti: ſ in
expositiōe tua cognosce facta tua. Uiri sanguinū et
dolositatis. In fraude dolositas: in simulatiōe: i se
ductione. Quid ergo illi ipi q̄ diuisi sūt p̄ ira vultus
eius? Ipi sūt viri sanguinū ⁊ dolositat⁹. Sed quid
d̄ illis ait? Nō dimidiabūt dies suos. Quid ē:
nō dimidiabūt dies suos? Nō ꝓficiūt q̄ntū putāt:
Intra tēpus qḋ sperāt: ꝑibūt. Ipe ē em̄ ꝑdix ille: de
quo dictū ē: In dimidio dierū eius derelinquēt eū:
⁊ in nouissimis suis erit insipiēs. Proficiūt: ſ ad tē
pus. Quid em̄ ait Apl's? Maligni aūt hoīes ⁊ se
ductores ꝓficiēt in peius: ipi errātes: ⁊ alios in er
rorē mittētes. Cecus aūt cecū ducēs: simul in foue
am cadūt. Merito cadunt in puteum corruptiōis.
Quid ergo ait? Proficiēt in pei⁹: nō tamē diu. Nā
paulo ante dixit: sed vltra nō ꝓficiēt: hoc est: non di
midiabūt dies suos. Sequat Apl's ⁊ dicat quare:
Dementia em̄ eoꝝ manifesta erit omibus: sicut ⁊ il
loꝝ fuit. Uiri sāguinū ⁊ dolositatis: nō dimidiabūt
dies suos. Ego aūt in te speraui dn̄e. Merito
aūt illi nō dimidiabūt dies suos: q̄ in homies spe
rauerūt: Ego aūt a diebus tꝑalibus ꝑueni ad diem
eternū. Quare? Quia in te speraui dn̄e.

Explicit Tractatus de ps̄. LIIII.

Incipit Tractatus de ps̄. LV.

Icut aliquā domū intraturi: cuius sit et ad
quē ꝑtineat in titulo ispiciam⁹: ne forte si i
portune irruam⁹ quo nō oportet: neq̄ rur
sus timiditate reuocemur ab eo quo oportet intra
re. Tanq̄ ergo si legeremus: hec ꝑdia illi⁹ aut illi
us: ita in suplimīari psalmi hui⁹ habemus insc̄ptū:
In finez ꝓ populo qui a sanctis longe fa
ctus est: ipi dauid in tituli inscriptionē: cū
tenuerūt eū allophili in geth. Agnoscam⁹ er
go populū qui longe factus ē a sanctis in tituli iscri
ptiōe: Pertinet em̄ h̄ ad ipm dauid: quē iā nostis i
telligere spiritualiter. Neq̄ em̄ cōmendat nobis ni
si ille de quo dictū est: Finis legis christus ad iusti
ciā omi credēti. Ergo in finē cū audis: in christū in
tēde: nē in via remanēdo nō ꝑuenias ad finē. Quic
q̄d em̄ ē: vbi infra steteris: anteq̄ ad christuz ꝑueni
as: nihil tibi aliḋ ſmo diuin⁹ dicit: nisi accede: Nō
dū ē loc⁹ vbi securitas sit. Est quidaz loc⁹ vbi statio
fidissima collocat: Est quedā petra: vbi dom⁹ secu
ra ꝯsurgit: vt nō metuat imbrē tēpestatis. Flumina
em̄ impegerūt in domū illā ⁊ nō cecidit: fundata em̄
erat supra petrā. Petra aūt erat christ⁹. Sub noīe
dauid christ⁹ figurat: q̄ de illo dictū est: q̄ fact⁹ est
ex semine dauid ſm carnē. Quis est ḡ populus qui
longe a sanctis fact⁹ est in tituli inscriptionē? Ipe ti
tulus ostēdat nob̄ populū istū. Script⁹ est em̄ qui
dā titul⁹ in dn̄ica passiōe: qn̄ dn̄s crucifixus ē. Erat
ibi titul⁹ inscript⁹: hebraice: grece et latine: Rex iu
deoꝝ: tribus linguis tanq̄ trib⁹ testib⁹ titul⁹ appro

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0228
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG